‘Op reis …’

Japan
Land van de rijzende zon

door

Sander Chargois

Des parfums de mes voyages

Schrijver: Sander Chargois
Coverontwerp: Sander Chargois, Ben Joosen
ISBN: 9789465126777
© Sander Chargois
Eerste uitgave 2019
Derde druk

Heb je haast?
Maak dan een omweg.
(Japans gezegde)

Japan

Nippon

東京

Voorwoord Japan

Japan, het land van de rijzende zon. Een land met aantrekkingskracht waar dan ook vandaag de dag veel toeristen naartoe gaan. Het ligt in het verre oosten en is Aziatisch maar toch ook weer niet te vergelijken met de rest van Azië. Een land dat eeuwenlang gesloten is geweest van de buitenwereld. Enkel de Nederlanders hadden een lange periode als enige een handelsrelatie met Japan. Het land was verder met name met zichzelf bezig. In het begin de verschillende Shoguns die allen de zeggenschap hadden over een stukje van het land en die af en toe de ander uitdaagde om zijn grondgebied te vergroten. Later werd het land verenigd en werd de leider tot keizer bekroond. Veel steden in Japan zijn wel hoofdstad geweest, al gaat deze titel nadat het een lange periode Kyoto is geweest in 1868 naar Tokyo. Alhoewel je bij Tokyo eigenlijk weer niet kunt spreken van één stad, maar daar kom ik later nog wel eens op terug.

Japan stond al heel lang op onze bucketlist. Het lijstje met landen waar wij naartoe willen en dat alleen maar langer wordt. Ooit rees het plan er heen te gaan, maar toen eindigden wij in Mexico. Daarna gingen de plannen enkele jaren in de ijskast, totdat 2019 aanbrak. Nu moest het er toch eens van komen. Om ervoor te zorgen dat er geen weg meer terug was besloten wij dan ook begin dit jaar de vliegtickets te boeken. Toch had het even wat voeten in de aarde voordat wij definitief wisten van welke datum tot welke datum wij weg konden en wilden. Gevolg was dat opeens de vluchten naar Tokyo weer een stuk duurder waren. Dan maar op Osaka vliegen. Zolang het maar rechtstreeks kon. De vlucht is immers al lang genoeg waardoor een omweg, tussenlanding en wachten op andere luchthavens de trip alleen maar verlengen.

Zo, de data stonden vast en de KLM-tickets waren binnen. Maanden verstreken en zo nu en dan verdiepte ik mij alvast in het land. Een handig hulpmiddel dat ik dan altijd gebruik is Google Maps. Als je je hierop aanmeldt kun je op een leuke manier bijhouden door vlaggetjes te plaatsen welke bestemmingen op aarde je nog wilt bezoeken en met sterretjes waar je al bent geweest. Er ontstonden zo de nodige groene

vlaggetjes die met name in het zuiden van het land stonden.

Naast reisgidsen, internet en ook mijn ouders, die er al waren geweest vergaarden wij de nodige tips. Ook hadden wij in onze B&B een maand voor vertrek een Duits stel gehad die al meerdere keren in Japan waren geweest. Zij vertelden ons dat Osaka weer niet heel erg boeiend was en dat wij beter na aankomst direct met de trein door konden rijden naar Kyoto.

Echt druk begonnen wij ons eigenlijk pas een kleine twee weken voor vertrek te maken. Er moesten immers in de laatste week nog even Japan Rail passen worden aangevraagd die per koerier vanuit Parijs werden gebracht naar Antwerpen. Net op tijd. Prikken en andere medische zaken hadden wij niet nodig, dat scheelde weer. Wat voor weer het zou worden wisten wij niet helemaal. Wij gingen uit van redelijk zomers weer, maar voor het geval dat het toch koud zou worden hadden wij hier ook kleding op voorzien. Later bleek het eerder bloedheet te zijn en was ervan fris weer niet echt sprake.

Na een lange vlucht kom je dan aan in eigenlijk een totaal andere wereld. En ik moet eerlijk toegeven, wel een hele gave wereld.

Natuurlijk een hele mooie kleurrijke cultuur die zich weer vertaalt in oude wijken, zeker in de steden die in de Tweede Wereldoorlog niet zijn gebombardeerd, tempels, poorten, kastelen etc. Daarnaast een mooie natuur. Japan is groen zodra je de stad uitgaat, maar zelfs daarbinnen kun je nog wel een akkertje tegenkomen. Wie kent verder ook niet de Japanse Alpen en de vulkaan Mount Fuji. Door de ligging op breuklijnen komen er nogal eens aardbevingen en/of tsunami's voor. Niet toen wij er waren overigens. Of dat natuurgeweld nog niet genoeg is zijn er ook regelmatig tyfoons die links en rechts langs de kusten van het land razen. Twee gedurende ons verblijf en een hele zware toen wij er net een week weg waren.

De geschiedenis is ook veel recenter in dit oude land. Denk aan de rol die het speelde tijdens de Tweede Wereldoorlog en de atoombommen die hen op de knieën kreeg. Al deze aspecten maak je mee als je door dit land reist. En het reizen

zelf deden wij natuurlijk per trein. Japan, waar de technologie na de oorlog zich in rap tempo ontwikkelde, had als eerste land ter wereld een hogesnelheidstrein. Deze werd aangelegd naast het reeds bestaande spoornet, waardoor het nu een super uitgebreid en tot op de seconde nauwkeurig opererend openbaar vervoer heeft. Al zal autorijden ook best leuk zijn in dit land, maar dat is misschien voor in de toekomst als wij een ander deel van het land bezoeken.

Japan doet je verder verbazen. Dagelijks. Vandaar dat ik bij ieder hoofdstuk/dag beschrijving één, soms bizar, item aanhaal.

Tot slot is Japan schoon, weinig criminaliteit en zijn de inwoners super vriendelijk. Het is een welkom land waar je je snel op je gemak voelt, ook al loop je in steden rond met miljoenen inwoners. Wij hebben een geweldige reis gehad waarbij ik het land niet wil afvinken, maar eerder een tweede vinkje opteer.

Route

Vooraf had ik op de kaart van Japan al de nodige plaatsen aangegeven die ik interessant vond om te bezoeken. Uiteindelijk was het misschien wat kriskras door het zuiden van Japan, maar met de trein gaat het snel. De vlucht ging van Schiphol naar Osaka om daar direct de trein te nemen naar Kyoto.

Kyoto zelf bezocht als ook van daaruit dagtochten naar Nara en Himeji. Volgende stop Hiroshima en het in de baai gelegen eiland Miyajima.

Een lange rit naar Odawara voor een bezoek aan het natuurpark Hakone. Eerste blik op Mount Fuji. Via Tokyo de Japanse Alpen in en gestopt in Matsumoto.

Verder de alpen ingereden naar de plaats Fujiyoshida.

Van Fujiyoshida terug naar Tokyo. Tijdens ons bezoek aan de hoofdstad dagtrips gemaakt naar Kamakura en Nikko.

Hierna de doorsteek naar de westkust, Kanasawa om van daaruit weer zuidwaarts te keren in de richting van Kyoto. Hiermee was de tocht rond.

大阪市

Osaka

Japan is je hoffelijk in het verkeer gedragen hoe druk het ook is.

Vrijdag 6 september, van Antwerpen naar Osaka

Eindelijk konden wij zeggen: ‘Japan, here we come….’

De wekker stond op een schappelijke half acht want wij wilden de trein van half elf halen. Koffers waren inmiddels gepakt, maar er komt toch altijd nog wat tussen. Het huis moest netjes worden achter gelaten en ook van de katten moest afscheid genomen worden. Die hebben volgens mij altijd wel wat in de gaten, maar gaan misschien daarom ook op een afstandje zitten, als teken dat zij het er niet mee eens zijn dat wij drie weken weg gaan. Hierdoor was het dan toch weer wat aan de late kant toen wij op weg gingen naar de tram.

Op Antwerpen Centraal snel naar boven en naar het ticketoffice. In de hal liepen wij nog bijna een vriendin omver. Snel gebabbeld en geroepen dat onze trein over een kwartier zou vertrekken. Bij de balie stond uiteraard een lange rij, maar omdat men tegenwoordig met 1 rij werkt gaat het al met al wel snel. De dame achter het loket was ietwat afstandelijk. What’s new. Snel naar de perrons. Roltrap defect, dan maar met de lift. Gelukkig waren wij nog ruimschoots op tijd. Een blik op ons kaartje geworpen waarop stond dat wij in wagon 16 zouden zitten. Hier schiet je niet heel veel mee op als ze op het perron de borden die refereren aan wagonnummers hebben weg gehaald. Wat ben ik blij naar een land te gaan waarvan men zegt dat dit soort zaken dus perfect zijn geregeld.

De trein rolde het perron binnen en het bleek dat wij wel redelijk goed stonden. Met de drie koffers, we don’t travel light, de trein in. Bagage gedeponeerd in de daarvoor bestemde vakken en onze stoelen opgezocht. Ben heeft nog even twee koppen koffie en een chocoladebroodje gehaald, waarna wij het landschap aan ons voorbij zagen trekken. Nog geen 55 minuten later reden wij station Schiphol binnen. Toch wel lekker om weer vanuit deze luchthaven onze vakantie te beginnen.

Vertrekhal nummer 2. De incheckbalie snel gevonden en eigenlijk ging het wel allemaal supersnel. Hierdoor hadden wij genoeg tijd voor de security en de douane. Hier vlogen wij ook

doorheen, dus wat moet je dan nog doen om de tijd te doden? Luchtjes kopen en lekker lunchen. Dit dan ook maar gedaan.

Tegen twee uur richting de gate, helemaal aan het einde van één van de vele poten die Schiphol heeft. Enorm druk was het er niet, maar het was dan ook niet een heel groot vliegtuig. Er konden 300 personen in. Wij zaten redelijk in het begin op economy comfort stoelen. Die tien centimeter beenruimte doen het hem toch wel.

De stoel naast mij bleef leeg wat ook wel weer prettig was. Vlak voor wij zouden vertrekken kwam echter het bericht van de piloot dat de vertrekbaan inmiddels landingsbaan was geworden en wij moesten wachten met nog de nodige vliegtuigen voor ons. Na een half uurtje kwam het verlossende woord. Wij konden vertrekken en zouden er ongeveer 10,5 uur over doen.

Het duurde niet lang of het diner werd geserveerd, met natuurlijk een glaasje wijn. Hierna nog maar een glaasje besteld want op één been kun je niet staan. Het begon ook donker te worden op het moment dat wij over Finland en het noorden van Rusland vlogen. Gelukkig weer keuze uit veel films. Ben haalde nog even een Gin-Tonic en wat knabbels wat het natuurlijk nog prettiger maakt als je naar een leuke film zit te kijken. Wij kwamen de avond wel door.

京都市

Kyoto

Japan is het land waar je op een warme toiletbril zit en je bijna gestudeerd moet hebben om het bedieningspaneel ervan te begrijpen.

Zaterdag 8 september, ergens boven Rusland naar Kyoto

Na voor mijn gevoel dus niet geslapen te hebben werden wij ‘s ochtend getrakteerd op een ontbijt en landden wij iets voor negen uur in de ochtend. Voet op Japanse bodem was een feit. Op Osaka Airport, dat op een kunstmatig eiland in de baai ligt ging het er allemaal snel aan toe. Meerdere controleposten om briefjes in te leveren, vingers te laten scannen, foto’s laten nemen en de andere bureaucratische zaken. Eenmaal bij de bagageband aangekomen lagen onze koffers er al op. Nu het vliegveld uit en kijken waar wij de Japan Railpass konden halen. Met wat vragen kom je een heel eind en al spoedig stonden wij in het bureautje waar wij de vouchers die wij afgelopen week hadden ontvangen konden inwisselen. Ook meteen een treinkaartje gekocht voor de trein van Osaka naar Kyoto.

Het geluk is wel dat alles staat aangegeven in het Engels, naast de onleesbare Japanse tekens. Wij vonden dan ook snel ons perron. Nu stond er nog een lokaal treintje. Nadat deze was vertrokken kwam die van ons. Het mooie is dat er op het perron precies staat aangegeven waar de deuren van welke wagon zullen stoppen. Als je vooraan staat ga je dan ook op de geschilderde voetstappen staan, waarna iedereen een plekje achter jou zoekt. Geen geduw, getrek en de kans dat mensen die naar buiten willen bijna weer naar binnen worden geduwd. Kan dit ook thuis worden ingevoerd?

De trein reed binnen, stopte inderdaad tot op de centimeter nauwkeurig en de passagiers stapten uit. Nu ging er een schoonmaker naar binnen. Eerst hing hij een touwtje met een bordje voor de deuropening en vervolgens liep hij door twee wagons. Gordijntjes netjes hangen, troepjes opruimen, beetje zuigen en toen gebeurde het. Omdat de trein in dezelfde richting als waar hij vandaan kwam moest stonden de stoelen achterstevoren. Met een druk op de knop begonnen alle stoelen te draaien waardoor binnen enkele seconden iedereen weer in de rijrichting plaats kon nemen. Het was zelfs ook mogelijk om van tweezitters vierzitters te maken. Geweldig. De stoelen waren verder voorzien van Hello Kitty hoofdsteunhoezen. Kan het Japanser.